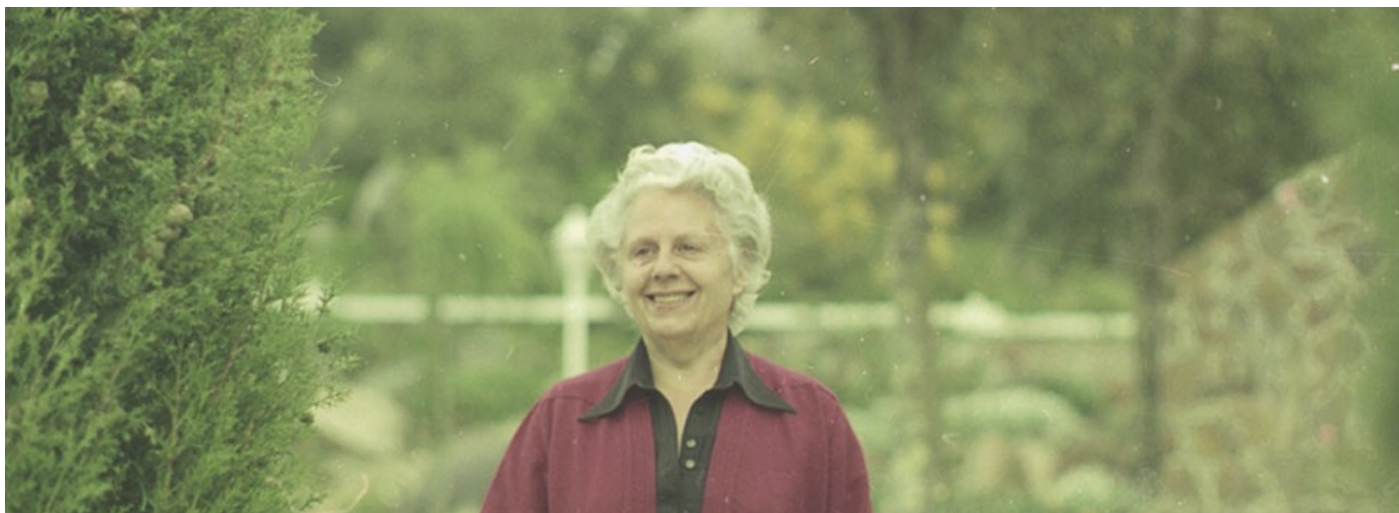

ALOMA

de Mercè Rodoreda -

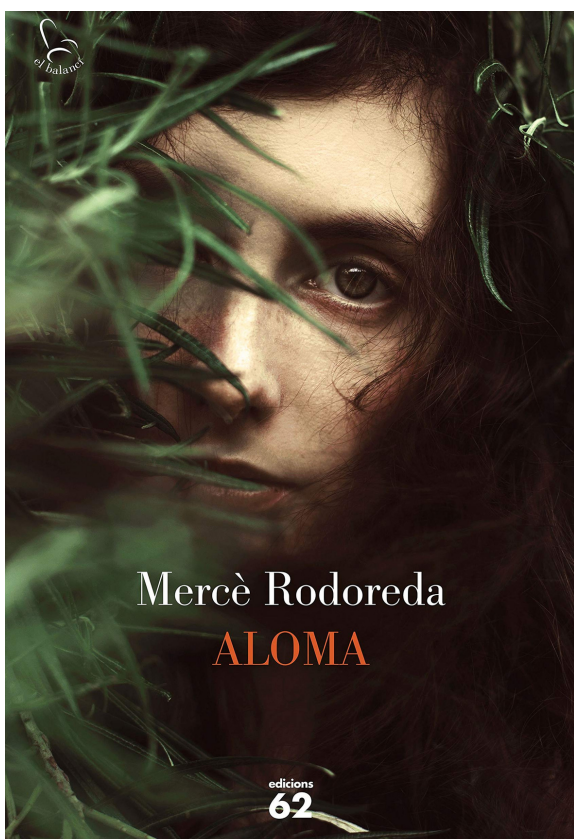
23 d'octubre 10.30 h amb Neus Real

Mercè Rodoreda va néixer a Barcelona el 10 d'octubre de 1908 i va morir a Girona el 13 d'abril de 1983. És l'autora de *La plaça del Diamant*, l'obra catalana que s'ha traduït a més llengües. Rodoreda és l'escriptora catalana contemporània més influent.

Va créixer a la torre de l'avi matern, on tenia un jardí ple de les flors que trobarem a la seva obra literària. Assistí a l'escola només entre els 7 i els 10 anys, així que se la considera autodidacta. Amb 20 anys es va casar amb el seu oncle, que havia fet fortuna a Amèrica, i van tenir un fill. Ella mai va acceptar aquest matrimoni i es va refugiar en la literatura. Va col·laborar en diferents diaris i revistes, i va publicar algunes novel·les abans de la Guerra Civil que no va incloure en les seves *Obres completes*, ella mateixa les va descartar. Només hi trobem *Aloma*, que havia publicat el 1938, però totalment reescrita el 1969.

Als anys 30 treballava al Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya i era membre de la Institució de les Lletres Catalanes.

Per la seva activitat, el 21 de gener de 1939 s'exilia a França i deixa el seu fill amb la seva mare. Ella s'instal·la a Roissy-en-Brie, prop de París, amb altres escriptors com Francesc Trabal, Pere Calders, Agustí Bartra, Anna Murià i Armand Obiols. És en aquests primers temps d'exili que Rodoreda, ja separada del marit, inicia una relació sentimental amb Obiols.

Amb els alemanys entrant a París, molts d'aquests escriptors exiliats marxen a Sud-amèrica. Rodoreda i Obiols es queden a França. Primer a Llemotges i després a Bordeus. Però el 1946 tornen a París. Són anys de penúries econòmiques, en què s'ha de guanyar la vida cosint a preu fet i aparca la seva producció literària. Sembla que és en aquesta època de més dificultats econòmiques en què escriu les seves obres de teatre i algunes poesies.

Quan Armand Obiols troba feina com a traductor a les Nacions Unides a Ginebra, li arriba també certa estabilitat econòmica, que aprofita per donar sortida a la seva creativitat literària. El 1958 publica *Vint-i-dos contes*, que havia anat escrivint els anys anteriors i amb el qual havia guanyat el premi Víctor Català 1957. Malgrat que va presentar al premi Sant Jordi de 1960 *La plaça del Diamant*, amb el títol de *Colometa*, no el va guanyar fins al 1966, amb *El carrer de les Camèlies*.

Després de la mort d'Armand Obiols, el 1971, va passar l'estiu a Romanyà, on s'acabarà construint una casa i tornant definitivament de l'exili. Aquí és on va enllestir *Mirall trencat*, que molts consideren la seva novel·la més sòlida.

Rodoreda va rebre el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes el 1980 i va llegar la seva obra a l'Institut d'Estudis Catalans, que va crear la Fundació Mercè Rodoreda.

Neus Real

Neus Real és doctora en Filologia Catalana (2004) i va obtenir el títol de Master of Philosophy (Arts) en l'especialitat de Teoria de la Literatura a la Universitat de Birmingham. Ha estat professora de llengua i literatura i s'ha dedicat, també, a la divulgació literària. És especialista en escriptores anteriors a la Guerra Civil.

El 2008 s'incorpora al Departament de Didàctica de la Llengua i la Literatura, i de les Ciències Socials de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB); també és professora del del Màster en Libros y Literatura Infantil y Juvenil del 2008 al 2018, i des del 2015 coordina el Màster de Biblioteca Escolar i Promoció de la Lectura (UAB).

Com a investigadora, del 1994 al 2008 va formar part del Grup d'Estudis de Literatura Catalana Contemporània de la UAB (GELCC) i es va especialitzar en les narradores de preguerra. El 2009 va integrar-se al Grup d'Investigació de Literatura Infantil i Juvenil i Educació Literària (GRETEL) de la UAB, que té com a objectiu la recerca sobre l'ús dels llibres infantils i juvenils per als aprenentatges literaris a l'escola obligatòria.

La seva tesi doctoral, *Dona i literatura a la Catalunya de preguerra* (2004) ressenya l'obra de més de 600 escriptores catalanes. El seu llibre *Mercè Rodoreda: l'obra de preguerra* ve a ser la continuació de la tesi.